การสำรวจและกัดเลือกเชื้อราในคินเพื่อทคสอบศักยภาพในการควบคุมใส้เคือนฝอยราก ปม (Meloidogyne incognita) ได้แยกเชื้อราจากตัวอย่างคินและกลุ่มไข่ไส้เคือนผ่อยรากปมจาก แหล่งปลูกที่มีปัญหาโรครากปมในพื้นที่ต่างๆของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง สามารถแยก เชื้อราจากคินทั้งแปลงพบโรคและไม่พบโรคได้จำนวน 1,207 ไอโซเลต และจากกลุ่มไข่ได้จำนวน 628 ไอโซเลต เมื่อนำเชื้อราทั้งหมคจำนวน 1,835 ไอโซเลตไปทคสอบการเข้าทำลายกลุ่มไข่ (egg mass) ของไส้เคือนฝอยรากปมในห้องปฏิบัติการ สามารถคัดเลือกเชื้อราที่เส้นใยเจริญเติบโตบน กลุ่มไข่ได้ดีได้จำนวน 60 ไอโซเลต ไปทดสอบการเป็นปรสิตต่อไข่ (eggs) ของไส้เคือนฝอยราก ปมในห้องปฏิบัติการ และทคสอบการควบคุมการเกิดปมที่รากถั่วเขียวในสภาพโรงเรือน สามารถ คัคเลือกได้เชื้อราที่มีประสิทธิภาพได้จำนวน 11 ใอโซเลต ได้แก่ เชื้อ Lecanicillium tenuipes ไอโซเลต SYT46-11 และ SNM01-06, Pochonia chlamydosporia ไอโซเลต EUB26-02, EUB26-08, EUB26-02 และ EYT35-09, Talaromyces flavus ใชโซเลต SSK49-07, Penicillium marneffe, ใอโซเลต SUB33-13, Trichoderma sp. ใจโซเลต ESR56-06, Paecilomyces sp. ใจโซเลต SSR53-09 และ EUB48-06 เมื่อนำเชื้อราทั้ง 11 ไอโซเลตรวมทั้งเชื้อรา Paecilomyces lilacinus จากศนย์ พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ ไปทคสอบประสิทธิภาพในการควบคุมโรครากปม พริกพันธุ์หัวเรือที่ปลูกในกระถางในสภาพเรือนทคลอง โคยเปรียบเทียบความเข้มข้นสปอร์เชื้อรา 4 ระคับ ได้แก่ 1×10^7 , 3×10^7 , 5×10^7 และ 7×10^7 สปอร์ต่อกระถาง พบว่าเชื้อรา L. tenuipes ไอโซเลต SNM01-06 และ Po. chlamydosporia ใจโซเลต EUB26-08 และ EYT35-09 สามารถลดความ รุนแรงของการเกิดปมที่ราก จำนวนตัวอ่อน (J2) ไส้เคือนฝอยในคิน และ จำนวนไข่ไส้เคือนฝอยที่ และเมื่อนำเชื้อราทั้ง 3 ไอโซเลตนี้รวมทั้งเชื้อ Paecilomyces lilacinus จากศูนย์พันธุ รากได้ดีที่สด วิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ และสารเคมี carbofuran ไปทคสอบประสิทธิภาพการ ควบคุมโรครากปมพริกพันธุ์หัวเรือในสภาพแปลงปลูกขนาคเล็ก โคยปลูกสปอร์เชื้อราอัตรา $7 \mathrm{x} 10^7$ สปอร์ร่วมกับไข่ไส้เคือนฝอยจำนวน 200,000 ไข่ต่อตารางเมตร ประเมินผลการเจริญเติบโตของ พริก และจำนวนประชากรไส้เคือนฝอยรากปมหลังปลูกเชื้อ 60 วัน และวัคผลผลิตเมื่อครบ 120 วัน สำหรับผลผลิต ผลการศึกษาพบว่าการเจริญเติบโต (ความสูง น้ำหนักต้นสด จำนวนผล และ น้ำหนักผล) ของพริกในแปลงที่ใส่เชื้อราไม่แคกต่างกันทางสถิติ (P>0.05) กับแปลงพริกที่ไม่ใส่เชื้อ รา และเมื่อประเมินประสิทธิภาพในการยับยั้งไส้เคือนฝอยรากปมในคิน พบว่าเชื้อราทั้ง 3 ไอโซเลตสามารถลดปริมาณของไส้เคือนฝอยรากปม (ตัวอ่อนไส้เคือนฝอยในคิน และไข่ที่ราก) และ ลดความรุนแรงของการเกิดปมรากได้ดีและได้ผลใกล้เคียงกับการใช้สารเคมี carbofuran

ในการตรวจสอบกิจกรรมเอนไซม์ย่อยสถายเชิงปริมาณจำนวน 3 เอนไซม์ ของเชื้อรา 11 ไอโซเลตที่มีศักยภาพในการควบคุมไส้เคือนฝอยรากปม พบว่ากิจกรรมของ chitinase และ protease ของเชื้อราทุกไอโซเลตมีปริมาณในระคับที่แตกต่างกัน ส่วนกิจกรรมของเอนไซม์ glucoamylase นั้น ไม่พบในเชื้อ L. tenuipes ไอโซเลต SNM01-06 และเชื้อ Po. chlamydosporia ไอโซเลต EUB26-08 และ EUB26-02 โดยที่เชื้อราบางไอโซเลตที่มีเปอร์เซ็นต์การทำลายไข่สูง มีแนวโน้ม พบปริมาณของเอนไซม์ chitinase และ protease สูงด้วยเช่นกัน

การศึกษานี้ชี้ให้เห็นถึงศักยภาพของเชื้อรา Po. chlamydosporia var. catenulata และ L. tenuipes ในการควบคุมใส้เคือนฝอยรากปมในพริกโดยชีววิชี

The collection and selection of soil fungi for evaluation of potential control of root-knot nematode (Meloidogyne incognita) were carried out by isolation from soil samples and egg masses from root gall of nematode-infested areas of 6 provinces in the lower northeast Thailand. A total of 1,835 isolates of soil fungi were composed of 1,207 isolates from soil samples (of both infected and un-infected plants) and 628 isolates from nematode egg mass attached to galled root. Based on colonization of nematode egg mass in culture media, 60 fungal isolates were selected for test on parasitism of nematode eggs in laboratory, and test for root galling reduction on mungbean in screen-house. Eleven isolates, which showed high efficiency in controlling M. incognita, were choosen: Lecanicillium tenuipes isolate SYT46-11 and SNM01-06, Pochonia chlamydosporia isolate EUB26-02, EUB26-08, EUB26-01 and EYT35-09, Talaromyces flavus isolate SSK49-07, Penicillium marneffe, isolate SUB33-13, Trichoderma sp. isolate ESR56-06, Paecilomyces sp. isolate SSR53-09, and EUB48-06. For biological control potential evaluation on chilli (Capsicum annuum var. Huarue), these 11 isolates of soil fungi and Paecilomyces lilacinus from the National Center for Genetic Engineering and Biotechnology (BIOTEC) were tested in pot under screen-house conditions. The four concentrations of fungal spores (1x10⁷, $3x10^7$, $5x10^7$ and $7x10^7$ spores per pot) were also compared. The three candidates which showed high reduction of root galling, number of J2 in soil and number of eggs from roots were L. tenuipes isolate SNM01-06, Po. chlamydosporia isolate EUB26-08, and EYT35-09. Consequently, the three isolates, Pa. lilacinus from BIOTEC, and cabofuran nematicide were tested in microplots for their efficiency in controlling root knot disease in chili var. Huarue. In this experiment, the 7x10⁷ fungal spores and 200,000 nematode eggs were infested per square meter of microplot. The growth of chilli and population of M. incognita were assessed after 60 days and chilli yields were measured after 120 days. The results showed that the growth of chilli (height, fresh shoot weight), yield (number and weight of fruit per plant) between plots inoculated and non-inoculated with fungi were not significantly different (P>0.05). All three isolates reduced the population of nematode in soil (J2, eggs). The three isolates also produced good result in reducing root galling as carbofuran did.

All 11 isolates of soil fungi were analyzed quantitatively for three degrading enzyme (protease, chitinase and glucoamylase) activities. Chitinase and protease enzymes could be detected in all isolates at different levels, wherease glucoamylase was not detectable from *L. tenuipes* isolate SNM01-06, *Po. chlamydosporia* isolate EUB26-08 and EUB26-02. It was also observed that the higher egg infection of fungi corresponded to higher chitinase and protease activities.

This study indicates the potential of *Po. chlamydosporia* var. *catenulata* and *L. tenuipes* for biological control of root-knot nematode in chilli.